

Wiadomość tygodnia

70 TYS. MŁODYCH MODLIŁO SIĘ NA LEDNICY

Foto: dominikanie.pl

Ponad 50 tysięcy osób modliło się w sobotę pod Bramą Rybą. „Żeby się poczuć dobrze, nie potrzebujecie komórki czy Facebooka – ale spotkania” – powitał ich prymas Polski, arcybiskup Wojciech Polak.

„Żeby się poczuć dobrze, potrzebujecie Jezusa i nawzajem siebie. I potrzebujecie Kościoła, dlatego wybraliście się w drogę na Lednicę, bo tutaj, razem, przy tym jeziorze na Lednicy, jak nam mówił o. Jan, można spotkać Chrystusa, który brzegiem tego jeziora chodzi. Dlatego przychodzimy tutaj do Jezusa, a on do nas przychodzi ze swoim słowem. Przychodzi do nas i przyjdzie z chlebem połamanym w dłoniach. Przychodzi i przyjdzie w twarzach stojących obok ludzi” – dodał Prymas.

Hasło XXI Spotkania Młodych brzmiało: „Idź i kochaj!”. Głównym punktem czuwania była msza święta, którą odprawił arcybiskup Stanisław Gądecki, metropolita poznański i przewodniczący Episkopatu Polski. „Cały świat może wam mówić, że jesteście bez sensu; że znaleźliście się na nim przypadkowo. Tylko nie Bóg. Każde uderzenie tętna w żyłach przypomina mi, że on mnie kocha” – mówił do młodych w kazaniu biskup Grzegorz Ryś.

Pielgrzymi wysłuchali też przesłania papieża Franciszka, który pozdrowił ich i pobłogosławił już trzy dni przed spotkaniem – w czasie śródowej audiencji generalnej w Watykanie.

Oto pełny zapis przesłania Papieża:

Pozdrawiam serdecznie pielgrzymów polskich. Dziś szczególnie słowo kieruję do młodych, którzy ponownie zgromadzą się na Lednicy, by wyrazić swoją więź z Chrystusem i Jego Kościołem. Drodzy młodzi przyjaciele, całym sercem podzielam waszą radość, entuzjazm i wasze pragnienie Ducha Świętego. To On nas ożywia i obdarza miłością. Jest twórczy, darzy mocą, niezbędnymi siłami, zapalem. Wszyscy bardzo go potrzebujemy.

Wasze życie, jako siostr i braci Jezusa, jako Jego uczniów, nie może być puste, nijakie, bez celu. Otwórzcie serca dla Ducha Świętego, by napełnił je swoimi darami. Przyjmijcie Go, jako szczególnego Gościa, napełnijcie wasze serca Jego obecnością. Proście, by codziennie Wam towarzyszył w pracy, w nauce, w modlitwie, w podejmowaniu decyzji, w pokonywaniu siebie i czynieniu dobra. Bądźcie mężni Jego mocą. Z Nim przemieniajcie świat

To Duch Święty daje prawdziwe życie, leczy naszą samotność, nieustannie nam towarzyszy i prowadzi. Dojrzewajcie do pełni takiego życia, do pełni miłości. Biercie za nie odpowiedzialność, nie porzeczając na pozorach.

Przyjmijcie Ducha Pocieszyciela, jak w dniu bierzmowania. Otwórzcie serca na Jego świętość i moc. Niech On umocni waszą wiarę, nadzieję, prowadzi ku dojrzałej i odpowiedzialnej miłości, która jest

mocniejsza niż śmierć. Niech pomaga wam podejmować, na tym naszym etapie dziejów, wielki dialog z Bogiem, z człowiekiem i ze światem. Pełni mocy Ducha Świętego idźcie tam, gdzie On was pośle. Odwagi! Z Nim wyruszcie w drogę! Niech On sam Was prowadzi! Z serca wam błogosławię.

Spotkanie zakończyło tradycyjnie przejście przez Bramę Trzeciego Tysiąclecia.
Za: www.dominikanie.pl

Wiadomości z kraju

SYMPOZJUM NAUKOWE Z OKAZJI 800-LECIA URODZIN ŚW. BONAVENTURY

W dniach 1-2 czerwca 2017 r. średnio-wiecznych murach klasztoru franciszkanów w Krakowie miała miejsce międzynarodowa konferencja z okazji 800-lecia urodzin św. Bonawentury zatytułowana „Bonawenturiański system myślenia. Pytanie o aktualność”. Organizatorami spotkania, w którym wzięli udział znawcy św. Bonawentury z Polski i Europy były: Instytut Studiów Franciszkańskich, Ośrodek Studiów Franciszkańskich UPJPII w Krakowie oraz Klasztor Franciszkanów w Krakowie. Konferencja zgromadziła około setki słuchaczy w każdym dniu jej trwania.

Sama rocznica wskazuje już na podniosłość wydarzenia. Nie bez znaczenia jest fakt, że konferencja zorganizowana została właśnie w Krakowie – kolebce polskiego franciszkanizmu. Przez organizację tej konferencji organizatorzy chcieli wskazać na organiczną łączność i wielowiekowy związek polskiej tradycji filozoficznej i teologicznej z kulturą europejską, której sztandarowym przedstawicielem w XIII w. był właśnie św. Bonawentura. Największe wydarzenia związane z rocznicą jego urodzin to dwa sympozja: w Rzymie i właśnie w Krakowie.

Konferencja rozpoczęła się uroczystą Mszą Świętą w Bazylice św. Franciszka z Asyżu, której przewodniczył metropolita krakowski, abp Marek Jędraszewski. Metropolita wygłosił także homilię, w której przybliżył postać św. Bonawentury. – Poznawanie dla Bonawentury było poznawaniem przez miłość. Miłość co prawda domagała się poznania intelektualnego, ale je przewyższała tym, że domagała się naśladowania będącego treścią życia każdego dnia – mówił.

Konferencję odbywającą się w średnio-wiecznych krużgankach klasztoru franciszkanów otworzył o. dr hab. Romuald Kośla OFM, dyrektor Ośrodka Studiów Franciszkańskich. Głos zabrał także ks. prof. dr hab. Arkadiusz Baron, dziekan Wydziału Teologicznego UPJP II w Krakowie.

Dwudniowe spotkanie składało się z czterech sesji: filozoficznej, teologicznej, historycznej i duchowościowej. W części filozoficznej prof. dr hab. Mikołaj Olszewski z Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk z Warszawy wygłosił referat pt. *Ubiquitas - zapomniany*

atrybut. Analiza Sent. I, dist. 36-37, prof. dr hab. Agnieszka Kijewska z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego przedstawiła Bonawenturiańskie *Soliloquium* jako przykład ćwiczenia duchowego, a o. dr Feliks Stanisław Marchewka OFM z Wyższego Seminarium Duchownego w Kalwarii Zebrzydowskiej opowiedział o filozoficznych podstawach rozumienia Chrystusa jako Prawdy w ujęciu św. Bonawentury.

Po dyskusji, w której wzięli udział licznie zebrani słuchacze i przerwie obiadowej rozpoczęła się część teologiczna. Jako pierwsza głos zabrała s. prof. dr Mary Melone, rektor Papieskiego Uniwersytetu Antonianum w Rzymie, która przedstawiła referat pt. *„Spiritus sanctus facit nos similes illi summae Trinitati”*. *La funzione intratrinitaria e l'agire salvifico dello Spirito nel pensiero di Bonaventura* („Spiritus Sanctus facit nos similes illi summae Trinitati”. Międzytrinitarna funkcja i działanie zbawcze Ducha w myśli Bonawentury). Kolejnym prelegentem był ks. prof. dr Václav Pospíšil z Uniwersytetu Palackiego w Ołomuńcu. Jego wystąpienie zatytułowane było *Tajemství pokory v myšlenkovém odkazu Bonaentury z Bagnoregia*. O

znaczeniu wiary w życiu chrześcijanina i w poznaniu Boga na przykładzie Maryi, Matki Bożej w ujęciu Bonawentury z Bagnoregio opowiedział następnie o. prof. dr Bogusz Stanisław Matuła OFM z Papieskiego Uniwersytetu Antonianum w Rzymie. Na koniec sesji głos zabrał ks. dr hab. Robert Woźniak z Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie, przedstawiając referat pt. *Teologia Bonawentury w dialogu ze współczesnością*.

Zakończeniem pierwszego dnia konferencji był koncert zespołu Flores Rosarum „Święci Franciszek i Bonawentura w re-sponsorach antyfonarzy franciszkańskich z XIII i XVIII wieku”, który odbył się w Bazylice św. Franciszka z Asyżu w Krakowie o godz. 20.00. Było to pierwsze publiczne wykonanie koncertu, który został przygotowany specjalnie na uroczystości 800-lecia urodzin św. Bonawentury.

Drugi dzień konferencji rozpoczęła Msza Święta pod przewodnictwem przedstawi-

ciela Konferencji Prowincjałów Franciszkańskich, o. Filemona Janki OFM. Po niej nastąpiła sesja historyczna, w której głos zabrało czterech prelegentów. Na pytanie: *Bonawentura – teolog czy historyk zakonu?* odpowiedział o. prof. dr hab. Roland Prejs OFM-Cap z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Teologiczną interpretację „Żywotów św. Franciszka” autorstwa św. Bonawentury zrelacjonował o. prof. dr Johannes Freyer OFM z Papieskiego Uniwersytetu Antonianum w Rzymie, a o syntezie prawodawstwa Zakonu w pierwszych sześciu latach posługi ministra generalnego Bonawentury z Bagnoregio (1257-1263) opowiedział o. prof. dr Emil Kumka OFMConv z Papieskiego Wydziału Teologicznego Świętego Bonawentury w Rzymie (Seraphicum). Jako ostatni głos zabrał o. dr Cyprian Janusz Moryc OFM z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, który przedstawił referat pt. *Wizerunek św. Bonawentury w wybranych kościołach bernardyńskich*.

W sesji dotyczącej duchowości św. Bonawentury o. dr hab. Wiesław Block OFM-Cap z Papieskiego Uniwersytetu Antonianum w Rzymie przedstawił referat pt. *Podróż w głąb Boga samego. Lektura „Drogi duszy do Boga”, św. Bonawentury z Bagnoregio*, natomiast o idei piękna według św. Bonawentury opowiedział o. dr Andrzej Zajac OFMConv, dyrektor Instytutu Studiów Franciszkańskich. Sesję zakończyło wystąpienie o. dra hab. Romualda Kośli OFM, dyrektora Ośrodka Studiów Franciszkańskich pt. *Bonawenturiański wkład w rozwój doktryny i kultu Najświętszego Serca Jezusa*.

Organizatorzy dziękują wszystkim słuchaczom za ich obecność, Konferencji Prowincjałów Franciszkańskich za wsparcie tego wydarzenia, a w szczególności św. Bonawenturze, za czuwanie nad organizacją i przebiegiem spotkania mu poświęconego. Za: www.franciszkanie.pl

EUROPEJSCY PRZEŁOŻENI PALLOTYNÓW SPOTKALI SIĘ W KONSTANCINIE-JEZIORNEJ

30 maja w Konstancinie-Jeziornie rozpoczęło się XIII Spotkanie Kontynentalne Wyższych Przełożonych Europejskich. Temat główny spotkania brzmi: *Dostrzegać zmiany w Europie i z wiarą nadawać im kształt. Apostolstwo, które jest odpowiedzią na zmieniającą się sytuację*.

Spotkanie Wyższych Przełożonych ma charakter doradczy i odbywa się co 2 lata. Jest to doskonała okazja do wzajemnego spotkania, wymiany spostrzeżeń i podejmowania wspólnych projektów. Obrady XIII spotkania kontynentalnego zainaugurował ks. Aleksander Pietrzyk – przewodniczący tegorocznego Spotkania. Słowo ze strony Zarządu Generalnego skierował ks. Józef Lasak, Wicegenerał, wskazując na konsultacyjny charakter spotkań kontynentalnych oraz zachęcił do odważnego podejmowania wyzwań, jakie stoją przed pallotyńcami w Europie..

Przed południem uczestnicy mieli możliwość wysłuchania ks. prof. dra hab. Piotra Mazurkiewicza z Instytutu Politologii UKSW na temat zmieniającej się Europy i sytuacji Kościoła, a szczególnie wspólnot życia apostołskiego. Ksiądz Profesor skupił się na wektorach i faktorach zmian w mozaice religijnej w Europie oraz związanych z tym wyzwań stojących przed Kościołem.

Nieplanowane, lecz opatrnościowe, było pojawienie się w Konstancinie ks. inf. Ireneusza Skubisia, długoletniego redaktora naczelnego tygodnika *Niedziela*, a obecnie inicjatora ruchu *Europa Christi* mającego na celu przypomnieć o chrześcijańskiej tożsamości Europy. Ksiądz Infułat w krótkim wystąpieniu podzielił się z uczestnikami spotkania założeniami programowymi ww. ruchu.

Sesja popołudniowa została w całości poświęcona prezentacjom poszczególnych jednostek pallotyńskich w kluczu perspektyw i nowych inicjatyw w nich podejmowanych. Mszy Świętej w pierw-

szym dniu Spotkania przewodniczył ks. Józef Lasak, homilię zaś wygłosił ks. Martin Manus, Radca generalny.

Drugi dzień roboczy Spotkania Wyższych Przełożonych Europejskich zasadniczo został poświęcony zagadnieniu Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego. Podjęcie tego tematu wynika w sposób oczywisty z pallotyńskiego charyzmatu, a dodatkową motywacją była prośba Zarządu generalnego, aby ten temat zaistniał w obradach spotkań kontynentalnych. Referat wprowadzający w zagadnienie ZAK wygłosił ks. Artur Stępień, radca prowincjalny. Konkretnie fakty dotyczące działalności i rozwoju ZAK w Polsce były asumptem do dyskusji i refleksji odnośnie działalności Zjednoczenia w innych europejskich jednostkach Stowarzyszenia oraz namysłu nad naturą relacji SAC-ZAK. Głos w tej dyskusji zabrał także abp Henryk Hoser SAC, który tego dnia przewodniczył także Mszy Świętej.

Po południu uczestnicy Spotkania zwiedzali Warszawę oraz poznawali historię Polski. Szczególnie wyrażenie zrobiło na uczestnikach Muzeum Historii Żydów Polskich *Polin*.

Trzeci dzień Spotkania był intensywnym czasem dyskusji nad postanowieniami poprzedniego spotkania Kontynentalnego, które miało miejsce dwa lata temu w Wiedniu. Omówiono m.in.

projekt wspólnej pomocy dla Ukrainy i potrzebę intensywnego zaangażowania się w duszpasterstwo rodzin.

Wśród nowych inicjatyw pojawiła się propozycja zorganizowania sieci młodzieży skupionej wokół pallotynów i pallotyńskiego charyzmatu. Konkretnym środkiem i pierwszym krokiem w kierunku realizacji tego wielkiego projektu, będzie spotkanie młodzieży pallotyńskiej z Europy w Ołtarzewie w przyszłym roku. Ponadto uczestnicy położyli akcent na wymianę międzykulturową oraz zaapelowali do Zarządu Generalnego o kontynuację namysłu nad uregulowaniem obecności pallotynów z innych jednostek na terenie gdzie jest trwała pallotyńska struktura w postaci prowincji, regii czy delegatury.

Ostatni dzień upłynął pod hasłem wyboru nowego prezydium Spotkania Kontynentalnego, miejsca i daty kolejnego spotkania.

Nowe prezydium Spotkania Wyższych Przełożonych Europejskich przedstawia się następująco:

Przewodniczący – ks. Zenon Hanas

Vice-przewodniczący – ks. Helmut Scharler

Sekretarz – ks. Grzegorz Kurp

Na miejsce kolejnego spotkania w 2019 roku wybrano Ukrainę, jeśli jednak sytuacja polityczna nie pozwoliłaby na organizację, Spotkanie odbędzie się w Żąbkowicach Śląskich.

Uczestnicy podczas ewaluacji wyrazili swoje zadowolenie ze Spotkania podkreślając, możliwości spotkania i wymiany poglądów. To, co jest istotne, to fakt, iż pomimo różnicy zdań odnośnie do oceny sytuacji Kościoła i Stowarzyszenia w Europie, która wybrzmiewała podczas obrad, Spotkanie było pełne braterskiej jedności, doskonałych relacji i zaufania. *Ks. Grzegorz Kurp SAC*

Za: [InfoSAC](#)

KAPUCYNI Z EUROPY SPOTKALI SIĘ NAD BUGIEM

Wiosenne spotkanie cetusu Europy Środkowo-Wschodniej kapucynów odbywało się tym razem w Serpelicach. Na przełomie maja i czerwca do nadbużańskiej wioski przyjechali bracia, by nie tylko dyskutować na temat bieżących spraw zakonu, ale także znaleźć chwilę wytchnienia na łonie natury. Wymiana doświadczeń i dzielenie się wydarzeniami z poszczególnych okręgów to stały element spotkań. Podjęto dyskusję nad aktualnymi problemami prowincji należących do cetusu.

Gościem spotkania był br. James Donegan z Kurii Generalnej, który oprócz przedstawienia aktualnej sytuacji w Zakonie był do dyspozycji braci, odpowiadając na konkretne pytania. Był czas także na braterskie rozmowy, rekreacje.

Radość braciom sprawiła wizyta bpa Pacyfika Dydyca. Niektórzy pamiętają spotkania z Definitorem Generalnym, gdy

przemierzał ówczesne „kraje demokracji ludowej”. Nasz współbrat odszukiwał wtedy braci, którzy przeżyli komunizm i zachowali nasz charyzmat, żyjąc w ukryciu. Prowincjał ze Słowenii np. wspominał pierwsze spotkanie z o. Pacyfikiem jako postulant, i do dzisiaj pamięta jak został zapytany, czy jest pewny swojego powołania. Natomiast o. Antoni zaskakiwał wszystkich pytaniami o konkretnych braci, szczegóły z ich życia, ze wspólnych spotkań.

Ustalono, że następne spotkanie konferencji CECOC odbędzie się w październiku, w Mińsku – po raz pierwszy na Białorusi. *br. Tomasz Wroński/Sekretariat Informacji – Prowincja Warszawska*

Za: www.kapucyni.pl

DZIEŃ PROWINCJI KARMEELITÓW BOSYCH Z KRAKOWA

Dzisiaj Krakowska Prowincja Zakonu Karmelitów Bosych przeżywa uroczystość patronalną poświęconą trzeciej osobie boskiej – Duchowi Świętemu. Wydarzenie to ma szczególnie charakter z uwagi na jubileusz czterechsetlecia erygowania Polskiej Prowincji naszego Zakonu, która w 1993 roku podzieliła się na Krakowską Prowincję pw. Ducha Świętego i Warszawską Prowincję pw. Trójcy Przenajświętszej. Nasza Krakowska Prowincja liczy obecnie 23 klasztory rozsiane po całym świecie, które są obsługiwane przez prawie 240 zakonników, pochodzących z różnych krajów. Karmelici bosci, duchowi synowie św. Teresy od Jezusa i św. Jana od Krzyża, w otwartości na głos Ducha Świętego, patrona Pro-

wincji, pragną podejmować inicjatywy ukazujące piękno przyjaźni z Bogiem i jego Matką Maryją.

Jako bracia jej Syna codziennie we wspólnocie uczestniczymy wraz z całym Kościołem w liturgii godzin i w osobistej medytacji. Pragniemy upodabniać się do Jezusa i wypraszać potrzebne łaski dla każdego, kto tworzy jego rodzinę i dąży do świętości.

Doświadczenie bycia prowadzonymi przez Ducha Świętego i jubileusz czterystu lat erygowania Prowincji skłaniają nas do wdzięczności, do uwielbiana Boga, że prowadził nasz Zakon w Polsce przez tak wiele lat, że dał nam Świętych, i że nieustannie każdego z nas inspiruje do przyjaźni z Tym, o którym wiemy, że bardzo nas kocha. *o. Tadeusz Florek OCD prowincjał*

Za: www.karmel.pl

FRANCISZKANIN „CZŁOWIEKIEM ROKU” POLSKIEJ EKOLOGII

Wręczenie nagrody oraz tytułu Człowieka Roku Polskiej Ekologii dla o. Stanisława Jaromiego OFMConv odbyło się 31 maja 2017 w Warszawie podczas inauguracji centralnych obchodów Światowego Dnia Ziemi w Polsce.

Nagroda jest docenieniem jego pracy w REFA, przybliżania eko-orędzia Papieża Franciszka polskiemu społeczeństwu, zwłaszcza promocji encykliki *Laudato si'*.

O wynikach konkursu zdecydowała niezależna kapituła w której uczestniczyli m. in.: Piotr Gliński, Anna Kalinowska, Wojciech Gąsienica-Byrcyn, Mira Stanisławska-Meysztowicz, Andrzej Kassenberg, Ewa Smuk-Stratenwerth, Grzegorz Wiśniewski, Krzysztof Smolnicki, Bohdan Szymański i Andrzej Guła. Ich decyzję w sali Biblioteki Narodowej w Warszawie ogłosiła Grażyna Hodun z Fundacji

Ośrodka Edukacji Ekologicznej a wręczyli ją obecni na sali przedstawiciele kapituły. Wcześniej laudację na cześć tegorocznego laureata wygłosiła Ewa Lutomska z Krakowskiego Alarmu Smogowego, ubiegłorocznego laureata nagrody.

O. Stanisław dziękując kapitule i wszystkim obecnym gościom zaprezentował publikację REFA dotyczące *Laudato si'* a jako swe przesłanie zacytował początek piątego rozdz. eko-encykliki, gdzie Franciszek pisze: „Próbowałem rozważyć aktualną sytuację ludzkości, obserwując zarówno deformacje w świecie, w którym żyjemy, jak i głęboko ludzkie przyczyny degradacji środowiska. Choć ta refleksja

sama w sobie już wskazuje na konieczność zmiany kursu i sugeruje pewne działania, to obecnie spróbujemy nakreślić główne drogi dialogu, które pomogą nam uciec ze spirali autodestrukcji, w jakiej się pogrążamy.” (LS 163) Zachęcił także do wejścia w owe „drogi dialogu” dla dobra wspólnego i polskiej przyrody.

Konkurs na Człowieka Roku Polskiej Ekologii to według organizatorów poszukiwanie autorytetu w dziedzinie ochrony środowiska, zgłaszanego przez pozarządowe organizacje ekologiczne, instytucje oraz osoby prywatne, bo „Człowiek Roku 2016 to osoba, która w sposób ponadprzeciętny zasłużyła się w roku 2016 dla ochrony środowiska, nie bacząc na trud prac podjętych dla dobra wspólnego”. Konkurs ma służyć popularyzacji osób i działań szczególnie ważnych dla środowiska przyrodniczego w Polsce oraz prezentacji autorytetów w tej dziedzinie.

Za: www.deon.pl

ABP JĘDRASZEWSKI U BONIFRATRÓW W KRAKOWIE

Abp Marek Jędraszewski przewodniczył 4 czerwca Mszy św. w kościele bonifratrów w pierwszą rocznicę ustanowienia sanktuarium diecezjalnego św. Jana Bożego oraz koronacji obrazu Świętej Rodziny „*Salus Infirmorum*”.

Nabożeństwo odprowadzone zostało także z okazji 20. rocznicy powrotu braci do szpitala w Krakowie, która przypada w tym roku.

W trakcie homilii wygłoszonej w kościele oo. bonifratrów pw. Świętej Trójcy w Krakowie abp Marek Jędraszewski powiedział, że dzieje Kościoła to dzieje wszystkich miejsc gdzie jest sprawowana Eucharystia, a zatem tam wszędzie gdzie jest Wieczernik. Zdaniem hierarchy Kościół ciągle głosi pokój, który polega na odzyskiwaniu dziecięctwa Bożego.

– Kościół uczy i wyjaśnia dlaczego Chrystus musiał przez to wszystko przejść, aby stać się dla nas Arcykapłanem (...). Kościół ciągle całemu światu głosi tę samą Ewangelię – mówił metropolita krakowski. – I świat rozumie język Kościoła, bo jest to język miłości. Miłości między Bogiem a człowiekiem i miłości między człowiekiem i człowiekiem – wyjaśniał hierarcha, dodając, że Kościół pod natchnieniem Ducha Świętego stawał się dla świata sakramentem miłości Boga i budował mosty między ludźmi, tworząc wspólnotę dzieci Bożych.

– W historię Kościoła tak rozumianego wpisują się święci, którzy na wzór Chrystusa, dzięki współpracy z łaskami Ducha Świętego, starali się kochać Boga i drugiego człowieka aż do końca – zaznaczył abp Jędraszewski. – Nie ma bardziej wspaniałego i bardziej prawdziwego klucza do zrozumienia dziejów Kościoła jak właśnie historia jego świętych. W tę historię wpisuje się w jaskże znaczący sposób historia św. Jana Bożego – powiedział hierarcha.

Zdaniem metropolity krakowskiego mimo że historia św. Jana Bożego jest odległa o kilka wieków, ale wciąż istotna jeśli chodzi o gotowość do poświęcania się w imię miłości do Boga i do dru-

giego człowieka, zwłaszcza tego, który cierpi, jest na marginesie życia społecznego. – Ale przecież to jest człowiek stworzony na Boży obraz i Boże podobieństwo. To jest człowiek powołany do istnienia aby upodabniał się do Boga poprzez miłość – zwrócił uwagę arcybiskup. – To jest człowiek, w którym trzeba dostrzec, mimo że czasem jest to bardzo trudne i niełatwe, rysy samego Chrystusa – kontynuował.

Według hierarchy dzisiejsza uroczystość wiąże się z trzema ważnymi wydarzeniami w życiu Kościoła. – Pokazuje ona jak bardzo synowie św. Jana Bożego są wytrwali i nieustępliwi w głoszeniu miłości i w jej urzeczywistnianiu i w jej tworzeniu zwłaszcza wobec osób cierpiących i przenikniętych bólem – powiedział abp Jędraszewski. – Wrócili tutaj dwadzieścia lat temu, ponieważ świat nie chciał słyszeć o miłości Boga i chciał ze swojej przestrzeni usunąć świadków tej miłości, a oni jednak trwali. A kiedy nadszedł moment stosowny, wrócili – powiedział metropolita krakowski, dodając, że bracia znów pochylili się nad potrzebującymi po to, aby im pomagać i dźwigać ich z ich słabości cielesnych i duchowych. – To co jest tak ważną rzeczą w charyzmacie dobrych braci – bonifratrów, to, że starają się patrzeć na człowieka w całej jego prawdzie, a nie tylko w wymiarze cielesnym, biologicznym, ale także patrzeć na człowieka jako na tego, który jest uduchowionym ciałem i wcielonym duszą – podkreślił hierarcha.

Według niego bonifratrzy wiedzą, że najważniejszą rzeczą w pochyłaniu się nad cierpiącym człowiekiem jest okazywanie całej prawdy o dobru, które dla każdego człowieka chce Bóg.

Szpital bonifratrów w Krakowie jest najstarszą, działającą bez przerwy od 1609 r. placówką leczniczą w Krakowie. W 1949 r. nastąpiło przejście placówki przez władze komunistyczne. Zwycięstwo Solidarności i powrót Rzeczypospolitej Polskiej zainicjowały starania bonifratrów o odzyskanie szpitala. Dopiero w 1997 r. szpital wrócił do zakonu. Tym samym stał się pierwszym niepaństwowym szpitalem w Polsce. Patronem krakowskiego szpitala jest św. Jan Grande, który z zawodu był sukiennikiem, jednak ta praca nie przynosiła mu satysfakcji. W 1574 r. wstąpił do Zakonu Braci Szpitalnych świętego Jana Bożego. Jan Grande wyróżniał się gorliwością i miłosierdziem w służbie chorym i najbardziej potrzebującym. Był przełożonym szpitalnej wspólnoty zakonnej i mistrzem nowicjatu, fundatorem i zarządcą szpitala. Zarówno za życia, jak i po śmierci Jan Grande cieszył się opinią świętości. Za jego pośrednictwem ludzie otrzymywali łaskę uzdrowienia co stało się podstawą do beatyfikacji.

Wyniesienie bł. Jana Grandego na ołtarze stało się możliwe dzięki cudowi uzdrowienia, jaki dokonał się w szpitalu bonifratrów w Krakowie 24 grudnia 1932 r. Nieuleczalnie chora siostra Maria (Regina Hoeflich), felicjanka, modłać się przed wizerunkiem bł.

Jana Grandego, odzyskała zdrowie. Kongregacja ds. świętych rozpatrzyła sprawę kanonizacji, a papież Jan Paweł II dekretem z 23 grudnia 1993 potwierdził zasadność wszczęcia procesu. Kanonizacja bł. Jana Grandego odbyła się 2 czerwca 1996 r. w Rzymie.

Krakowski szpital bonifratrów obecnie wyposażony jest w najnowocześniejszy sprzęt i zatrudnia najlepszych specjalistów. Posiada kilka oddziałów m.in. chirurgii ogólnej i onkologii, chirurgii naczyń i angiologii, chorób wewnętrznych, anestezjologii i intensywnej terapii oraz diagnostyczno-leczniczy. Pacjenci mogą korzystać także m.in. z poradni lekarza rodzinnego, chorób naczyń, kardiologicznej, rehabilitacyjnej i poradni ziołolecznictwa oraz wykonać wiele badań, w tym tomografię komputerową i gastroskopię.

Bracia słyną także z szerokiej działalności społecznej. Z myślą o najbardziej potrzebujących w całej Polsce powstały ośrodki, w których chorzy, ubodzy i niepełnosprawni otrzymują pomoc i wsparcie. Wśród nich jest Fundacja św. Jana Bożego, Bonifraterska Fundacja Dobroczynna, Środowiskowy Dom Samopomocy w Konarach koło Krakowa, Warsztaty Terapii Zajęciowej, Zakład Aktywności Zawodowej, Bonifraterski Ośrodek Interwencji Kryzysowej, Stacja Opieki Społecznej, hospicjum oraz jadłodajnie.

Za: www.deon.pl

SPOTKANIE ZAKONNIKÓW DIECEZJI BYDGOSKIEJ

Spotkanie przedstawicieli męskich wspólnot zakonnych z Bydgoszczy tradycyjnie odbyło się w Święto Matki Kościoła - w bieżącym roku 5 czerwca. Zgromadzenie Ducha Świętego z Domu Prowincjalnego. W którym znajduje się także Dom Formacyjny w poniedziałek po swoim Świętem Patronalnym zaprasza na

modlitwę i wzajemne podzielenie się radościami problemami swej pracy wszystkich Współbraci męskich wspólnot zakonnych z naszego miasta.

Spotkanie rozpoczęło się w kaplicy Wyższego Seminarium Duchownego Zgromadzenia Ducha Świętego przy Al. Jana Pawła II 117 modlitwą liturgiczną - Nieszporami ze Święta. Rozważanie o odpowiedzialności za powołanie kapłańskie - zakonne pobudziło uczestników do refleksji o „darze i tajemnicy” jakimi obdarzył nas Pan.

Po modlitwie wszyscy zaproszeni wraz z miejscową wspólnotą i młodymi ze wspólnoty formacyjnej zostali zaproszeni do refektarza na „agapę” a następnie w sali wspólnotowej okazja do wzajemnych, wpływających w braterskiej atmosferze rozmów.

Gospodarzami spotkania był przełożony domu zakonnego o. Marcin Dusiński CSSp i delegat KWPZM dla diec. bydgoskiej o. Władysław Budziak CSSp o.WB

U OBLATÓW XII JARMARK ŚWIĘTOKRZYSKI

Kilka tysięcy pielgrzymów i turystów uczestniczyło w XII Jarmarku Świętokrzyskim, który odbył się 28 maja br. na Świętym Krzyżu. Wydarzeniu przyświecało hasło: „Powiat kielecki pomostem do Europy”. W ciągu całego dnia zaprezentowana została twórczość ludowa i produkty regionalne. Jarmark rozpoczęła Eucharystia sprawowana na przyklasztornych błoniach. Przewodniczył jej o. Zygfryd Wiecha OMI, superior świętokrzyskiej wspólnoty, który w swej homilii zwrócił uwagę, że Bóg kierował wezwaniem do świadectwa o Nim do różnych ludzi, m. in. do św. Benedykta.

- Jego misja miała stać się darem scalającym ludy i narody, wobec czego jest uznawany za architekta i patrona wspólnoty europejskiej. Jest to wspólnota oparta na poleceniu Jezusa: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody!” Duchowi synowie św. Benedykta przybyli na to miejsce, by tu oprzeć przeszło mostu, łączącego naszą ziemię z Europą - wyjaśniał przełożony oblatów.

Po Mszy św. rozpoczęła się część artystyczna. Na scenie wystąpiły zespoły regionalne, m. in.: „Makoszanki”, „Śwarne Kakonianki”, „Echo Łysicy”, „Chelmowianki”. Przez cały dzień wystawione były kiermasze, na których prezentowane były wyroby twórców ludowych oraz tradycyjne potrawy kuchni świętokrzyskiej.

Na imprezie obecni byli przedstawiciele m.in.: Sejmu RP, władz wojewódzkich, powiatowych i gminnych, a także Rycerze Kolumba z Warszawy oraz goście z Niemiec, Węgier i Ukrainy. Organizatorami XII Jarmarku Świętokrzyskiego są: Starostwo Powiatowe w Kielcach, Gmina Nowa Słupia, Gmina Bieliny, Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej, Świętokrzyski Park Narodowy, Urząd Miasta Kielce, Muzeum Zabawy i Zabawek w Kielcach, MZD, MZK, PZD, MOW Podzamcze, Muzeum Wsi Kieleckiej.

Za: www.swietykrzyz.pl

„Wszystko to było możliwe dzięki temu, że pracowaliśmy razem”

POŚWIĘCENIE NOWEJ BIBLIOTEKI I WYREMONTOWANEGO SEMINARIUM U FRANCISZKANÓW W KRAKOWIE

W sobotnie popołudnie (3 czerwca), kiedy w Polsce rozpoczynała się Noc Bibliotek, franciszkanie w Krakowie oddawali do użytku nową bibliotekę prowincjalną. Poświęcił ją generał Zakonu o. Marco Tasca.

Jak zauważyła konserwator dzieł sztuki Łucja Skoczeń-Rąpała, franciszkanie posiadają cenny, zabytkowy księgozbiór. Blisko sześć tysięcy książek datuje się na XV-XVIII w. Wśród nich znajduje się 96 inkunabułów. Najstarszy to „Praeceptorium divinae legis” Johanna Nidera z 1470 r.

O. generał Marco Tasca poświęca bibliotekę

Specjalistka ds. konserwacji papieru i skóry docenia bogactwo i różnorodność materiałów, technik i form zdobniczych poszczególnych dzieł. Do tej pory udało się jedynie przeprowadzić renowację profilaktyczno-zachowawczą jednej trzeciej woluminów.

Decyzja o budowie nowej biblioteki zapadła podczas Nadzwyczajnej Kapituły Prowincjalnej w 2006 r. i była ściśle powiązana z generalnym remontem budyn-

ku Wyższego Seminarium Duchownego. Jednak już dwa lata wcześniej ojcowie kapitulni zgodzili się na podjęcie przygotowań związanych z remontem kompleksu seminaryjnego.

Jak powiedział prowincjał o. Marian Gołąb, który w tamtym czasie pełnił funkcję rektora seminarium, tę niezbędną, konieczną inwestycję od początku polecił opiece św. Maksymiliana Marii Kolbego. Dlatego sprowadził jego relikwie i wraz z Zarządem Seminarium doprowadził do ogłoszenia go patronem uczelni.

„Sprowadzeniem relikwii św. Maksymiliana rozpoczęliśmy nie tylko nowy etap historii naszego Seminarium, ale także jego generalny remont. Wszyscy bowiem wiemy, że nie mamy funduszy na przeprowadzenie koniecznego, a zarazem bardzo kosztownego remontu. Wierzę, że przybycie relikwii św. Maksymiliana do Krakowa w tym momencie nie jest przypadkowe. Potrzebujemy bowiem cudu, i o to prosimy Boga za wstawiennictwem naszego patrona” – przypomniał swoje słowa sprzed 11 lat.

Prowincjał publicznie podziękował swoim poprzednikom: o. Kazimierzowi Malinowskiemu i o. Jarosławowi Zachariaszowi, za których kadencji został rozpoczęty i prowadzony remont seminarium oraz budowa biblioteki; dyrektorowi o. Łukaszowi Brachaczkiowi, który od początku do końca nadzorował prace budowlane; zarządom zakonu, prowincji, ekonomom prowincji, konwentowi św. Franciszka w

Krakowie, seminarium oraz wszystkim darczyńcom i wykonawcom.

Na ręce obecnego generała o. Marco Tasca wyższy przełożony krakowskiej prowincji wyraził wdzięczność Kurii Generalnej, zaś na ręce wikariusza o. Roberto Brandinelliego - włoskiej prowincji św. Antoniego z Padwy.

„Wszystko to było możliwe dzięki temu, że pracowaliśmy razem. Coraz bardziej jestem przekonany do tego, że wielkie rzeczy można dokonać tylko wtedy, gdy pracuje się razem. W pojedynkę można robić tylko wielkie grzechy” – podsumował generał.

Niezbędne środki na przeprowadzenie wszystkich tych inwestycji pochodziły również ze źródeł pozazakonnych - z projektów dotacyjnych, na które składały się [m.in.](#) Fundusze Unijne Małopolski wraz z budżetem państwa, dotacje ze Społecznego Komitetu Ochrony Zabytków Krakowa w ramach Narodowego Funduszu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa i środki Gminy Miejskiej Kraków oraz ofiary wierzniacze zbierane w Polsce i za granicą. [jms](#)

Refleksja tygodnia

OTRZYMALIŚMY CAŁY ŚWIAT ZA DARMO

Wywiad red. Kingi Tomaszewskiej z o. Stanisławem Jaromi OFMConv

Kinga Tomaszewska: Czy można Ojca przedstawić jako franciszkanina ekologa?

o. Stanisław Jaromi: Ja zwykle mówię, że jestem franciszkaninem, filozofem i ekologiem. Studiowałem filozofię przyrody i ochronę środowiska, ale ekologią zajmuję się przede wszystkim dlatego, że tak chciał Kościół w osobie Jana Pawła II. To on ogłosił w 1979 naszego założyciela św. Franciszka z Asyżu patronem ekologów, a moi współbracia doszli wtedy do wniosku, że to coś dla nas znaczy, że to ważny element naszego powołania. Dlatego powstał Ruch Ekologiczny św. Franciszka z Asyżu, czyli REFA. Swoją drogą jest to jedna z najstarszych organizacji ekologicznych w Polsce –

najpierw jako lokalna organizacja kościelna, a teraz o zasięgu ogólnopolskim, zrzeszająca i duchownych, i świeckich.

Czy można mówić o chrześcijańskiej edukacji ekologicznej? Czym ona różni się od tej świeckiej edukacji ekologicznej?

Przedmiotem naszej refleksji jest świat przyrody. Przyroda... Możemy mówić flora, fauna, natura, ale też możemy powiedzieć „stworzenie”. Niby to samo, ale od razu pojawia się jakaś wartość dodana. Gdy mówimy „stworzenie”, to uznajemy, że jest ten, kto stworzył – Bóg Stwórca. Patrząc na ten cały świat widzimy dzieło Boga Stwórcy. Dzieło, które zostało nam, ludziom, dane jako najlepsze miejsce naszego życia, funkcjonowania, z najlepszym

pokarmem, źródłami wielu zasobów, medykamentów, itp. Jan Paweł II powiedział, że dane nam to zostało w zarząd, w gospodarowanie, a nie w eksploatację, w niszczenie dla niszczenia, zabijanie dla zabijania. Warto to podkreślić, bo często słyszymy od światowych liderów, że chciwość i zaborczość jest czymś pozytywnym. Pismo św. natomiast mówi coś dokładnie przeciwnego – że chciwość to jest grzech. Mamy brać tyle, ile nam potrzeba do życia. I to jest perspektywa Boża, perspektywa biblijna...

Natomiast mówiąc o chrześcijańskiej edukacji ekologicznej, trzeba podkreślić coś jeszcze. Ekologia to nauka o relacjach między nami a innymi elementami ekosystemu, o relacjach w ekosystemie – i te relacje można różnie postrzegać. Papież Franciszek w ostatniej, nazywanej ekologiczną, encyklice *Laudato si'* podkreśla cztery takie relacje: relacja do przyrody, którą opisuje ekologia przyrodnicza, moja relacja do bliźnich, czyli ekologia społeczna, także relacja do samego siebie – moje ciało też jest ekosystemem i mogę o nie dbać, albo je niszczyć. Oraz relacja najważniejsza – relacja do Boga, której harmonię można nazwać ekologią duchową. Wiemy, że każda z tych relacji może być dobra, właściwa, harmonijna lub zaburzona i toksyczna, a wtedy szukamy przyczyn tych zatruwających toksyn. Dodam, że w żadnym innym podręczniku do ekologii nie znajdziemy tak obszernego, rozległego sposobu myślenia ekologicznego, jak w nauczaniu społecznym Kościoła.

Skoro nawiązujemy już do Biblii, to czy nie jest tak, że najbardziej sobie bierzemy do serca zdanie „czyńcie sobie ziemię poddaną” i to w połączeniu z tą chciwością, zachłannością?

Niektórzy na pewno... Tak, wyjątkowo często używa się tego cytatu, zresztą go nadinterpretując, bo Jan Paweł II w swoich katechezach o stworzeniu, podawał nasz, katolicki sposób myślenia. Powiedział, że człowiek ma być stróżem, który ma strzec, dogłądać, opiekować się Stworzeniem. Swoją drogą – w tradycji franciszkańskiej przełożony to taki stróż, czyli gwardian, od łacińskiego czy włoskiego określenia „guarda” czyli ten, który patrzy, dogłąda...

Ale wracając do tematu. Częściej takie bardziej radykalne sposoby tłumaczenia tego biblijnego cytatu znajdziemy w tradycji protestanckiej. Tam też narodził się liberalny kapitalizm. A my, jako REFA, jedną z naszych kampanii edukacyjnych prowokacyjnie nazwaliśmy „Czyńcie sobie Ziemię kochaną”.

To zasadnicza zmiana...

Ale przecież Pan Jezus powiedział, że najważniejsze są przykazania miłości Boga i bliźniego. I my to wiemy! Ale czasem ulegamy prądom ideowym współczesnego świata... Poprzez tę kampanię pokazujemy perspektywę ewangeliczną i także franciszkańską – by trochę inaczej ustawić priorytety – przede wszystkim w nas samych! To wciąż jest zadanie do wykonania.

Jeżeli kogoś kochamy, to się o niego troszczymy, więc kochając Ziemię powinniśmy się o nią troszczyć?

We wszystkich kulturach świata najprostsza zasada etyki brzmi: „Nie czyn drugiemu, co tobie niemiłe”, czyli po pierwsze – nie szkodzić, nie krzywdzić! A jeśli da się zrobić coś więcej, ofiarować coś dobrego, miłość, sympatię, empatię, miłość miłosierną, to jest to coś, do czego wszyscy jesteśmy zobowiązani. My jedynie dodajemy, że Pan Bóg chciał, by to obowiązywało nas i w relacji do bliźnich, i w relacji do świata.

Jakiś czas temu emitowany był taki spot telewizyjny z przesłaniem, że wywożenie śmieci do lasu to grzech. Reklama została obśmiana, ale przecież była trafna, bo w ten sposób czynimy źle Ziemi, prawda?

Tak czynimy źle Ziemi, ale też sami sobie! Zatruwając świat niszczyliśmy siebie, swoje środowisko życia. Spalając byle co w piecach, zatruwając powietrze... Są konkretne wyliczenia, ile osób przez to cierpi, choruje, a zwłaszcza cierpią ci wrażliwi, czyli dzieci, matki. To jest oczywiste, że niszcząc ten świat krzywdzimy siebie. Zatruwamy glebę, wodę, żywność, a potem mamy tyle chorób, nazywanych cywilizacyjnymi.

Ta reklama świadczy o dwóch rzeczach. Po pierwsze: brak nam mocnych, nośnych społecznie argumentów i ci zamawiający ten spot, odwołali się aż do autorytetu Kościoła, księdza, czyli – jak można się domyśleć – brak nam motywacji czysto racjonalnej. Ale pokazano przy okazji, że jest to także problem moralny. To jest oczywiste dla tych, którzy znają naukę Kościoła, bo kwestię zatruwania, bezmyślnego zabijania, niszczenia darów przyrody należy też rozpatrywać jako grzech. I już jako spowiednik mogę powiedzieć, że wielu ludzi to widzi i po prostu się z tego spowiada.

To znaczy, że nasza wrażliwość w tym względzie rośnie?

Są ludzie wrażliwi, a inni – niewrażliwi. Są tacy, którzy się tym przejmują, a są tacy, którzy uważają, że im wszystko wolno. Taka wrażliwość etyczna dotyczy w równym stopniu świata przyrody, jak i naszego świata ludzkiego – osób słabszych, starszych, chorych, bezdomnych, uchodźców, migrantów... Ale możemy uczyć i mobilizować się nawzajem. Na tym m. in. polega chrześcijańskie świadectwo.

Dobro człowieka bywa przeciwstawiane dobru przyrody, nawet w taki sposób pogardliwy. Widać to było np. w kwestii Rospudy. Człowiek jest ważny, ale ciągle podkreślam, że Pan Bóg chciał, byśmy nie żyli sami, tylko z innymi – z innymi ludźmi, zwierzętami, drzewami, innymi stworzeniami. Wtedy realizujemy w pełni swoje życie. Współczesne badania psychologów i socjologów pokazują, że poczucie pełni szczęścia ludzkiego bez kontaktu z przyrodą jest niemożliwe. To nazywa się „deficytem kontaktu z przyrodą”. Widać to u dzieci wychowywanych na grach, telewizji i innych wirtualnych atrakcjach, które są w pewien sposób uboższe, upośledzone. I nauczyciele to widzą! Czyli... krzywdzimy siebie.

Wiadomo, że w sytuacji konfliktu dobro ludzkie jest ważniejsze niż dobro zwierzęcia czy rośliny, ale kiedy uznamy, że mamy prawo wszystko zniszczyć, zabetonować, wyasfaltować, bo technologia dostarczy nam tego, co potrzebne do życia, to dla mnie jest to sprzeciw wobec Bożego planu! To jest trochę postawienie siebie na miejscu Pana Boga – ja lepiej wiem, jak ten świat powinien wyglądać. Jest taka pokusa...

Ale przecież jeśli zniszczymy jakiś unikalny ekosystem, gatunek, to on przepadnie. Nie da się go odbudować tak, jak to można uczynić z nawet najbardziej zniszczonym miastem, jak to stało się z Wrocławiem i jego powojenną odbudową. A skoro taki gatunek istnieje, to nie jest on bez celu! Jeżeli wierzymy, że Pan Bóg jest

panem i władcą wszystkiego, to po coś to wszystko jest. Nawet jeśli nie rozumiemy, jeśli brakuje nam wiedzy. Nie wiemy, ile gatunków powinno być wokół nas, by życie funkcjonowało w miarę zdrowo i harmonijnie. Wiemy tylko, że jak następuje zaburzenie, to konsekwencje ponosimy wszyscy. Jako franciszkanin apeluję tu o więcej pokory, bo pycha zrobiła już tyle zła, że może już wystarczy...

Czy przypadkiem w relacji człowiek – przyroda nie jest wciąż aktualne powiedzenie „chłop żywemu nie przepuści”?

Przemoc, jakakolwiek agresja wobec bliźniego, wobec przyrody, wobec zwierzęcia jest złem. Nie da się usprawiedliwić agresji dla samej agresji. Nauczanie Kościoła w osobach papieży Jana Pawła II, Benedykta XVI i teraz Franciszka, nieustannie podpowiada budowanie na szacunku dla dziedzictwa, które mamy.

Wspomniana już została encyklika Franciszka Laudato si' – warto wziąć ją do ręki?

Pewnie, że warto! Przed Światowymi Dniami Młodzieży jako REFA przygotowaliśmy nawet specjalny przewodnik po tej encyklice. Wśród tysięcy pielgrzymów byli również młodzi katolicycy ekolodzy z całego świata i w Krakowie razem zbudowaliśmy miejsce spotkania. W jednym z miejskich parków powstała nasza ekowioska, gdzie razem modliliśmy się, debatowaliśmy, wzajemnie się inspirowaliśmy... były warsztaty, wystawy, koncerty, nawet przedstawienia teatralne.

Poza tym ta encyklika jest bardzo franciszkańska – już sam jej tytuł Laudato si' to cytat z „Hymnu Stworzenia” św. Franciszka z Asyżu. Papież zamieścił go już na początku, powraca do niego kilkakrotnie, ale też przywołał franciszkański projekt duchowy, który inspirował go ciągle inspirujący. Zatem to bardzo mocna aktualizacja franciszkańskich myśli i tradycji. W REFA zrobiliśmy warsz-

taty na temat praktycznego zastosowania zasad encykliki w naszym życiu i przygotowaliśmy materiały edukacyjne m.in. „Credo chrześcijańskiego ekologa”.

Wydaje się nam też, że w naszym kraju jeszcze nie przebiło się do powszechnej świadomości to, jak wspaniałą mamy przyrodę i że to jest nasze wielkie narodowe dziedzictwo! Trudno nam może konkurować z innymi krajami na galerii sztuki czy ciekawe zabytki, ale tak wspaniałej przyrody gdzie indziej nie ma! Jeśli zniszczymy Rospudę, zniszczymy Puszcze Białowieską i Tatry, zniszczymy Stawy Milickie, itd., to co nam zostanie? Na zachodzie Europy zdają sobie sprawę z błędów, jakie popełnili i dziś wydanie miliardów na tzw. renaturyzację nie przynosi takich efektów, jakby się chciało. Myślę, że to znów kolejne zadanie dla nas – zachwycając się nowoczesnością docenić to dziedzictwo, które mimo konfliktów, wojen, nieszczęść zostało. Na terenie Unii Europejskiej nasza różnorodność przyrodnicza to numer 1 i możemy być z tego dumni!

Czyli „cudze chwalicie, swego nie znacie”?

Tak! Dlatego podejmujemy jako REFA kolejne projekty edukacyjne. W sierpniu 2015 roku papież zaproponował celebrowanie Dnia Stworzenia, więc my zaproponowaliśmy „Czas dla Stworzenia w Polsce” trwający od 15 września do 15 października. W tym czasie jest święto św. Franciszka i proponujemy parafiom związane z tym celebrowanie, np. nabożeństwo wdzięczności za dary ziemi, błogosławieństwo zwierząt i darów Ziemi. To takie trochę „miejskie dożynki” – po to, by mieć mocne poczucie, że cały świat jest darem otrzymanym za darmo. Możemy go oczywiście zniszczyć, wyeksploatować, ale możemy się nim cieszyć, korzystać z niego i przekazać kolejnym pokoleniom przynajmniej w nie gorszym stanie!

Za: www.swietostworzenia.pl

Wiadomości ze świata

PAPIEŻ DO MISJONARZY I MISJONAREK MATKI BOŻEJ POCIESZENIA

Zachęcam do uważnego rozeznania sytuacji narodów, wśród których prowadzicie działalność ewangelizacyjną. Nie ustawajcie w pocieszaniu tych, których życie tak często naznaczone jest wielką biedą i dużym cierpieniem – mówił Papież do przedstawicieli żeńskiej i męskiej gałęzi misjonarzy Matki Bożej Pocieszenia.

Papież podkreślił, że pełnienie takiej misji jest możliwe tylko wtedy, gdy żyje się w komunii z Bogiem, który obdarowuje nas Swoją miłością. Jest to miłość darmowa, pełna miłosierdzia. O tyle, o ile jesteśmy przekonani o miłości Pana, o tyle nasze przywiązanie do Niego wzrasta. Potrzebujemy ciągle odkrywać Jego miłość i miłosierdzie, aby pogłębiać nasze przyłgnięcie do Boga.

W tym kontekście Ojciec Święty zaznaczył, że życie zakonne musi się stać drogą do odkrywania Bożego miłosierdzia, by naśladować Chrystusa w Jego zachowaniach pełnych miłości i w ten sposób być Jego świadkami.

Następnie Papież zachęcił zakonników i zakonnice ze zgromadzeń założonych

przez bł. Józefa Allamano do podjęcia nowych wyzwań w misyjnym zaangażowaniu.

„W podejmowanym wysiłku odnowienia stylu posługi misyjnej trzeba uznać pierwszeństwo niektórych ważnych elementów, takie jak wrażliwość na inkulturację Ewangelii, dopuszczanie do współodpowiedzialności współpracowników duszpasterskich, wybieranie prostych i ubogich form obecności pośród ludu. Na szczególną uwagę zasługuje dialog z islamem, zaangażowanie się w promocję godności kobiety i wartości rodzinnych, wrażliwość na sprawy dotyczące sprawiedliwości i pokoju” – powiedział Ojciec Święty.

Za: [Radio watykańskie](http://Radio.watykańskie)

W PAŹDZIERNIKU NADZWYCZAJNY MIESIĄC MISYJNY

Ojciec Święty ogłosił w całym Kościele nadzwyczajny miesiąc misyjny. Odbędzie się on w październiku 2019 r. i ma pomóc wspólnocie wierzących stać się coraz bardziej zaangażowaną w

ewangelizację. Przepadnie on w stulecie dotyczącej tych kwestii encykliki papieża Benedykta XV «Maximum illud». Franciszek przedstawił swoją decyzję w czasie specjalnej audiencji dla uczestników sesji plenarnej Papieskich Dziej Misyjnych. Odbывała się ona w tych dniach w Watykanie pod hasłem „Misja sercem wiary chrześcijańskiej”. Franciszek podkreślił, że stajemy przed

zawsze coraz pilniejszym wyzwaniem, aby takich organizacji, jak właśnie Papieskie Dzieła Misyjne nie redukowano wyłącznie do zbierania i dystrybuowania pomocy potrzebującym, ale czyniono z nich skuteczne narzędzia ewangelizacji.

„Przygotowanie do tego nadzwyczajnego czasu poświęconego pierwszemu głoszeniu Ewangelii niech pomoże nam być coraz bardziej Kościołem podejmującym misję według słów bł. Pawła VI z adhortacji apostolskiej «Ewangelii nuntiandi», wielkiej karty misyjnego zaangażowania posoborowego: «Kościół jako głosiciel Ewangelii, zaczyna swe dzieło od ewangelizowania samego siebie. Jako wspólnota wierzących, jako wspólnota nadziei wyrażanej życiem i dzielonej z innymi oraz wspólnota braterskiej miłości, musi ciągle słuchać tego, w co wierzy, i motywów swej nadziei, i nowego przykazania miłości.

Jako Lud Boży, który żyje wśród świata i często jest kuszony przez jego bożki, ustawicznie musi przyjmować wieść o 'wielkich sprawach Bożych', dzięki którym nawrócił się do Pana, żeby znowu być przezeń wzywany i zgromadzonym w jedno. Mówiąc krócej, Kościół zawsze winien być ewangelizowany, żeby mógł zachować swą świeżość, żarliwość i moc w głoszeniu Ewangelii» – wskazał Ojciec Święty.

Franciszek wyraził pragnienie, by obchody stulecia misyjnej encykliki Benedykta XV stały się sprzyjającym czasem modlitwy, świadectwa, katechezy i misyjnego miłosierdzia. Pomogą one tym samym w ewangelizacji samego Kościoła. Dopiero potem, wskazał Franciszek, z odnowioną świeżością oraz zapalem wspólnota wiernych będzie mogła głosić Dobrą Nowinę światu, w sposób skuteczny i wiarygodny. Za: [Radio watykańskie](#)

PAPIESKIE NOMINACJE DLA ZAKONNIKÓW

Ojciec Święty mianował Brazylijczyka, ks. Alexandre Awi Mello kapłana ze Zgromadzenia Ojców Szentszackich sekretarza Dykasterii ds. Świeckich, Rodziny i Życia. W Watykanie ogłoszono także nominację prezesa i sekretarza Papieskiej Międzynarodowej Akademii Maryjnej. Nowy sekretarz Dykasterii ds. Świeckich, Rodziny i Życia ks. Alexandre Awi Mello urodził się 17 stycznia 1971 roku w Rio de Janeiro. 7 lipca 2001 roku przyjął święcenia kapłańskie w Instytucie Ojców Szentszackich. Pracował duszpastersko, był dyrektorem krajowy Ruch Szentszackiego w Brazylii. Uzyskał kościelny licencjat z teologii na Philosophisch-Theologische Hochschule Vallendar (Niemcy) oraz kończy doktorat z mariologii na Uniwersytecie w Dayton

(USA). W 2007 roku pracował w sekretariacie Konferencji CELAM w Aparecidzie. Natomiast kierownictwo Papieskiej Międzynarodowej Akademii Maryjnej powierzył Ojciec Święty dwom franciszkanom – braciom mniejszym. Prezesem został Włoch – o. Stefano Cecchin OFM, zaś sekretarzem Polak – o. Stanisław Bogusz Matuła OFM. Obydwaj są profesorami Papieskiego Uniwersytetu Antonianum. Za: [www.deon.pl](#)

UKRADZONO RELIKWIE ŚW. JANA BOSKO

W rejonie Asti w Piemontcie na północy Włoch nieznanymi sprawcami ukradli urnę zawierającą relikwię świętego Jana Bosko (1815-1888), założyciela zgromadzenia salezjanów i salezjanek – podały w sobotę media. Metropolita Turynu apeluje o zwrot relikwii.

Do kradzieży doszło w piątek w bazylice pod wezwaniem świętego Jana Bosko w gminie Castelnuovo Don Bosco, w której się urodził. Relikwia była przechowywana za ołtarzem.

Rektor bazyliki ksiądz Ezio Orsini poinformował, że nie zostaną podane żadne szczegóły tej sprawy, by nie utrudnić trwającego dochodzenia.

Ksiądz arcybiskup Turynu Cesare Nosiglia zaapelował o natychmiastowy i bezwarunkowy zwrot relikwii. Kradzież nazwał „głębokim ubóstwem moralnym” i przypomniał, że relikwia jest obiektem kultu wiernych.

Jan Bosko to jeden z najbardziej czczonych we Włoszech świętych. Nazywany jest „ojcem i nauczycielem młodzieży”. Opiekował się ubogimi i potrzebującymi pomocy młodymi ludźmi; był działaczem społecznym i oświatowym. Kanonizowany został w 1934 roku. Za: [www.radiomaryja.pl](#)

SALETYNI NA UKRAJNIE: DZIECIĘCY WEEKEND Z BOGIEM

Ponad 100 uczestników i ich opiekunów z Brajlowa, Dniepru, Kropywnyckiego, Nikopola, Winnicy, Zaporozża i Krzywego Rogu zgromadził pierwszy Weekend z Bogiem dla dzieci. To wspólna inicjatywa pracujących w Krzywym Rogu saletynów i franciszkanek misjonarek Maryi.

Spotkanie rozpoczęło się w piątek 12 maja prezentacją grup i wspólną zabawą.

Wieczorem przy figurze Matki Bożej najmłodsi odśpiewali Litanię Loretańską. Przygotowaniem do nabożeństwa majowego była pantomima zatytułowana „Etapy życia Maryi”, przygotowana przez dzieci z Krzywego Rogu. Pierwszy dzień spotkania zakończyła „Babcina bajka” – uczestnicy wysłuchali tradycyjnej ukraińskiej bajki, którą opowiedziała s. Ludmiła. Sobotni poranek rozpoczęła gimnastyka i wspólna modlitwa. Po śniadaniu dzieci w mniejszych grupach mogły zaprezentować swoje talenty. Taniec, śpiew, muzyka,

teatr, malowanie, robótki ręczne – to tylko niektóre z zajęć, w jakie mogli włączyć się najmłodszy.

Po południu wszyscy uczestnicy wzięli udział w nietypowych zawodach, składających się z dziesięciu konkurencji, m.in.: malowanie lukrowanych pierników, chodzenie na szrudłach, przygotowanie scenki biblijnej związanej z osobą Maryi, układanie modlitwy do Matki Bożej, zbieranie rozwiewanych przez wiatr papier-

ków. Celem każdego z tych pozornie prostych zadań było uświadomienie dzieciom jakiejś prawdy chrześcijańskiego życia: na przykład jak trudno jest pozbiierać rozmięcione wiatrem papierki, tak trudno cofnąć wypowiedziane słowa czy plotki.

Wieczorem koncert specjalnie dla najmłodszych zagrała „Arka Noego” z Winnicy. Zwieńczeniem dnia było nabożeństwo fatimskie i nocna procesja z lampionami.

W niedzielę 14 maja przed południem uczestnicy spotkania wysłuchali konferencji ks. Tomasza Krzemińskiego MS. Kapłan wyjaśniał, kim dla wierzących są święci i podkreślił, że dla każdego ucznia Jezusa Maryja jest prawdziwą Matką. Uroczysta Eucharystia była kulminacyjnym punktem spotkania w Krzywym Rogu. Dziecięcy Weekend z Bogiem zakończył się wspólnym obiadem. ks. Tomasz Krzemiński MS Za: www.saletyni.pl

ŚWIATOWA KONSULTA RODZINY SALEZJAŃSKIEJ

W dniach 22-23 maja br., w Turynie – Valdocco, miało miejsce posiedzenie Światowej Konsulty Rodziny Salezjańskiej.

Naszą michalicką wspólnotę zakonną podczas spotkania reprezentowali: przełożony generalny ks. Dariusz Wilk i radca generalny ks. Stanisław Kilar. Światowa Konsulta, odnosząc się do tematu najbliższego Synodu Biskupów: „Młodzież, wiara i rozeznanie powołania”, zgłębiła dokument przygotowawczy Synodu.

Misją Kościoła jest głoszenie radości Ewangelii, co należy odnieść do specyficznego posłannictwa Rodziny Salezjańskiej: głoszenie

jej młodzieży, pomagając każdemu z ludzi młodych w dokonaniu cudów w swoim życiu.

Ta misja Kościoła odbywa się we współczesnym świecie, który charakteryzuje się następującymi elementami społeczno-kulturowymi: niepewność, kultura naukowa, społeczności wielokulturowe i wielowyznaniowe, pragnienie uczestnictwa, poszukiwanie punktów odniesienia, hiperłącza...

Rozeznanie powołania w świecie młodych wymaga niezwyklej wrażliwości w rozeznaniu planu Boga, jaki ma względem każdego człowieka; mądrości w interpretacji przesłań Bożych i umiejętności podjęcia ostatecznej decyzji. Bardzo duże znaczenie w procesie rozeznania ma osobiste towarzyszenie młodym.

Niektóre konkretne wskazówki do realizacji wyzwania związanego z troską duszpasterską i rozeznaniem powołaniowym w odniesieniu do ludzi młodych: kroczyć z ludźmi młodymi, przebywając wśród nich; ułatwiać im spotkanie z odpowiednimi wspólnotami, proponując im wiarygodne autorytety jako punkty odniesienia; postrzegać codzienne spotkania (parafie, uniwersytety, stowarzyszenia, nowe media) jako spotkania nadzwyczajne (Światowe Dni Młodzieży, wpisane w codzienne relacje); troszczyć się o język i odpowiednie procesy, i wreszcie – nie bać się proponować kontemplacji, modlitwy, słuchania i oddania wszystkiego pod macierzyńską opiekę Maryi.

Za: www.michalici.pl

W REPUBLICIE ŚRODKOWOAFRYKAŃSKIEJ ZNÓW GINĄ LUDZIE

W przesłanym ostatnio liście z Republiki Środkowoafrykańskiej, o. Symeon Masarczyk OFM, który pracuje tam na misjach, donosi o kolejnych walkach zbrojnych ugrupowań, walczących między sobą, ale także niosących niebezpieczeństwo dla katolików. W ostatnich tygodniach znów zginęli tam ludzie. Trudno jednak rozstrzygnąć, kto z kim walczy i w jakim celu. W związku z nasileniem się kolejnych fal przemocy w Republice Środkowoafrykańskiej, zwracamy się z prośbą o modlitwę o pokój oraz o to, aby chrześcijanie przebywający w RSA mogli swobodnie wyznawać swoją wiarę, a Dobra Nowina

głoszona przez misjonarzy roznosiła się po afrykańskim kontynencie.

Poniżej fragment listu o. Symeona:

„W ostatnich tygodniach jest trochę „goręcej” w okolicach Bangassou w kierunku Rafaï. Seleka chciała objąć teren. Sprzeciwiła im się Anti-Balaka sprzymierzona z jakąś inną grupą Seleki. Trudno dziś

jednoznacznie stwierdzić kto z kim walczy i dlaczego więc nie będę wchodził w szczegóły. Niemniej jednak trzeba zaznaczyć, że wielu ludzi znów zginęło. W sobotę 13 maja doszło do wymiany ognia w Bangassou i zamordowano wielu muzułmanów. A skoro zginęli muzułmanie, to będą szukać zemsty. Skoro zaś muzułmanie będą atakować, to zaatakują katolików...

Dlatego sytuacja jest trochę napięta. Także w Bangui. Sławny „5km” to dzielnica muzułmańska granicząca z parafią św. Michała. Dlatego też w przededniu naszego apostołatu pytałem proboszcza, jak wygląda sprawa bezpieczeństwa. Stwierdził, że póki co nic się nie dzieje, ale trzeba być uważnym.”

Za: www.prowincja.panewniki.pl

WŁOCHY: BENEDYKTINI SPRZEDAJĄ UNIKALNE PIWO

Benedyktyńscy mnisi z Nursji rozpoczęli sprzedaż piwa o angielskiej nazwie "I love Nursia" (Kocham Nursję). Ta limitowana liczba pięciu tysięcy butelek zawiera piwo, które znajdowało się w kadzi fermentacyjnej w czasie ubiegłorocznych trzęsień ziemi, w których wyniku ucierpiało miasto św. Benedykta.

Można je nabyć wyłącznie w soboty rano w San Benedetto in Monte, pobliskiej miejscowości, do której po trzęsieniu ziemi przenieśli się mnisi ze zburzonego klasztoru w Nursji. Na tamtejszym wzgórzu powstaje ich nowy klasztor (przyszłe opactwo), z którego rozciąga się widok na Nursję.

Mnisi podkreślają, że piwo znajdowało się w kadzi fermentacyjnej przez całe sześć miesięcy, w czasie których dochodziło do wstrzą-

sów, które nadały mu "specyficznego smaku". Jednocześnie dają wyraz swej nadziei, że nie będą musieli kosztować takiego piwa w przyszłości.

Za: www.deon.pl

Zapowiedzi wydarzeń

STUDIA Z MARIOLOGII W NIEPOKALANOWIE

Wydział Teologiczny UKSW jest drugim Wydziałem w Europie (obok rzymskiego „Marianum”), a jedynym w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej, który kształci studentów i nadaje stopnie: licencjat kanoniczny i doktor teologii w zakresie mariologii. Ponadto dla szerszego grona prowadzi studia podyplomowe z mariologii.

W roku akademickim 2017/2018 zapraszamy do podjęcia

STUDIÓW DOKTORANCKICH Z TEOLOGII W ZAKRESIE MARIOLOGII

Warunkiem bezpośredniego przyjęcia na studia jest posiadanie stopnia magistra teologii i dyplom licencjata kanonicznego z teologii.

STUDIÓW PREDOKTORANCKICH PODYPLOMOWECH Z MARIOLOGII

Warunkiem podjęcia tych studiów jest posiadanie stopnia magistra teologii. Absolwenci tych studiów mogą kontynuować kształcenie na dwuletnich studiach doktoranckich.

Po zakończeniu pierwszego roku studiów doktoranckich zdają egzamin licencjacki, celem uzyskania dyplomu licencjata kanonicznego z teologii w zakresie mariologii.

STUDIÓW PODYPLOMOWYCH Z MARIOLOGII

Adresowane są do osób, które posiadają dyplom ukończenia studiów wyższych. Zajęcia odbywają się w Centrum Studiów

Mariologicznych UKSW „Kolbianum” w Niepokalanowie

Aby wyjść naprzeciw potrzebom osób pracujących i na co dzień zaangażowanych w różnorodną działalność w kraju i za granicą, studia odbywają się w trybie niestacjonarnym – cztery (tygodniowe) zjazdy dydaktyczno-egzaminacyjne w ciągu roku. Studenci mogą korzystać z zakwaterowania i posiłków podczas zjazdów w Domu Rekolekcyjnym w Niepokalanowie. Mają również dostęp do bogatej w cenne zbiory Biblioteki Mariologicznej. Dzięki tak dogodnym warunkom „Kolbianum” cieszy się coraz większą popularnością. Studia podejmują tu księża, kustosze sanktuariów maryjnych, zakonnicy, siostry zakonne oraz osoby świeckie z kraju i zagranicy.

Szczegółowe informacje na temat studiów i rekrutacji:

www.kolbianum.franciszkanie.pl

Sekretariat Centrum Studiów Mariologicznych UKSW „Kolbianum” tel. 664 158 928 (pn.-pt. w godz. 8.00 – 16.00), e-mail: kolbianum@gmail.com

OGÓLNOPOLSKIE UROCZYSTOŚCI KU CZCI ŚW. BRATA ALBERTA

Ogólnopolskie uroczystości ku czci św. Brata Alberta odbędą się w sobotę 10 czerwca w Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie na „Białych Morzach” z udziałem przedstawicieli Episkopatu Polski. Mszy św. o godz. 12:00 będzie przewodniczył abp Stanisław Gądecki, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski.

– Niech wspólna modlitwa zanoszona do Boga przez wstawiennictwo św. Brata Alberta wyprosi szczególne łaski dla naszej Ojczyzny, a dla każdego z wierzących

dar bezinteresownej miłości w realizacji chrześcijańskiego powołania – napisał metropolita krakowski abp Marek Jędraszewski w specjalnym zaproszeniu na uroczystości ku czci św. Brata Alberta. Mszę św. sprawowaną w południe 10 czerwca pod przewodnictwem abp. Stanisława Gądeckiego w krakowskim Sanktuarium św. Jana Pawła II poprzedzi koncert oratoryjno-kantatowy ku czci św. Brata Alberta.

Rok św. Brata Alberta rozpoczął się w Boże Narodzenie, 25 grudnia 2016 roku – w dniu 100. rocznicy śmierci Świętego i potrwa do Bożego Narodzenia 2017 roku. W całej Polsce organizowane są w tym czasie wystawy i spotkania przypominające działalność Adama Chmielowskiego. Wszyscy przybywający podczas jubileuszu do krakowskiego sanktuarium na „Białych Morzach” będą mogli uzyskać odpust zupełny.

Publikujemy treść zaproszenia abp. Marka Jędraszewskiego na uroczystości:

Drodzy Bracia i Siostry,
Od Świąt Bożego Narodzenia 2016 r. trwa w Kościele w Polsce Rok św. Brata Alberta, ogłoszony w związku ze 100-leciem jego śmierci. Inicjatywa ta stanowi doskonałą kontynuację zakończonego w Uroczystość Chrystusa Króla ogólnokościelnego Jubileuszowego Roku Miłosierdzia i obchodzonego w naszej Ojczyźnie Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski. Z okazji rocznicy śmierci krakowskiego „Apostoła ubogich” realizowanych jest w Polsce wiele wydarzeń przypominających Jego życie i działalność. Są nimi sprawowane Msze św. w miejscach szczególnie związanych z życiem św. Brata Alberta, pielgrzymki, wydarzenia artystyczne i wiele innych, cennych inicjatyw.

Główne ogólnopolskie uroczystości ku czci Świętego Brata Alberta odbędą się w sobotę 10 czerwca w Krakowie na „Białych Morzach”, w Sanktuarium św. Jana Pawła II, który nazywał Go „Bratem naszego Boga” i wyniósł do chwały ołtarzy. Mszy św. o godz. 12:00 będzie przewodniczył abp Stanisław Gądecki, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski. W Eucharystii wezmą udział Biskupi polscy oraz przedstawiciele władz świeckich. Do udziału w liturgii zostali zaproszeni także ubodzy, artyści, podopieczni Caritas Archidiecezji Krakowskiej, uczniowie i nauczyciele szkół, a także fundacje i parafie, którym patronuje św. Brat Albert. Mszę św. poprzedzi koncert oratoryjno-kantatowy ku czci św. Brata Alberta, który rozpocznie się o godz. 10:45.

Do udziału w tym szczególnym wydarzeniu pragnę serdecznie zaprosić wszystkie parafie Archidiecezji Krakowskiej, kapłanów, osoby życia konsekrowanego, studentów, młodzież, wszystkich, dla których św. Brat Albert jest szczególnym wzorem realizacji przykazania miłości bliźniego. Niech wspólna modlitwa zanoszona do Boga przez wstawiennictwo św. Brata Alberta wyprosi szczególne łaski dla naszej Ojczyzny, a dla każdego z wierzących dar bezinteresownej miłości w realizacji chrześcijańskiego powołania. Na trud pielgrzymowania do Sanktuarium św. Jana Pawła II z serca Wam błogosławię.

*Abp Marek Jędraszewski
Metropolita Krakowski*

SIOSTRA CRISTINA ZAŚPIEWA W OPOLU

Siostra Cristina, włoska zakonnica i piosenkarka, zwyciężczyni konkursu The Voice of Italy 2 sprzed trzech lat, zaśpiewa

w Opolu na koncercie charytatywnym na rzecz renowacji tamtejszej katedry. – To dobra okazja, aby przełamywać w nas różne stereotypy w spojrzeniu na siostry zakonne – uważa biskup opolski Andrzej Czaja. Początek koncertu 30 czerwca o godz. 19.00 na Placu Katedralnym.

Podczas koncertu zaśpiewa chór Sound'n'Grace oraz Barbara Kurdej-Szatan wraz z mężem Rafałem Szatanem. Gwiazdą wieczoru będzie jednak Siostra Cristina – włoska zakonnica i piosenkarka, zwyciężczyni w 2014 roku konkursu The Voice of Italy 2.

Bp Andrzej Czaja zaprosił do udziału w koncercie szczególnie osoby konsekrowane. „To dobra okazja, aby przełamywać w nas różne stereotypy w spojrzeniu na siostry zakonne, jak również w siostrach, jeśli chodzi o funkcjonowanie w dzisiejszym świecie i Kościele” – zaznaczył.

Ordynariusz dodał również, że w roku duszpasterskim, przeżywanym pod hasłem „Idźcie i głoscie”, trzeba się tym wezwaniem jeszcze bardziej przejąć, a Siostra Cristina pokazuje, że można ewangelizować na różne sposoby.

„Jest we mnie wiele radości, że ten koncert się odbędzie” – wyznał bp Czaja. „Jest we mnie wiele wdzięczności i do tych, którzy przyjadą i do tych, którzy organizu-

ją, sponsorują. Mam nadzieję, że ten koncert zrodzi wiele dobra w naszych sercach, społeczeństwie i Kościele opolskim” – podkreślił.

Wiceprezydent Opola Maciej Wujec przyznał, że katedra jest najważniejszym sakralnym obiektem w mieście. „Gdyby popatrzeć, ile razy była odbudowywana lub przebudowywana przez ponad 700 lat istnienia, to można dojść do wniosku, że to był jeden wielki remont i rozbudowa. Kościół przetrwał te wszystkie pożary i zawieruchy z dwóch powodów, bo miał wielkie wsparcie całej społeczności i wspaniałych gospodarzy. I tak mamy do chwili obecnej” – dodał.

Szacunkowy koszt renowacji całej katedry opolskiej – elewacji i wnętrza świątyni – to ok. 20 mln zł. Powołana przez biskupa opolskiego 1 stycznia 2015 r. Kapituła Odnowy Katedry Opolskiej stara się o kolejne dotacje, m.in. z ministerstwa kultury, projektów transgranicznych czy opolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego. Członkowie kapituły promują ideę troski o wspólne dziedzictwo oraz pozyskują środki od darczyńców i sponsorów.

Głównym sponsorem koncertu charytatywnego jest firma ECO (Energetyka Ciepła Opolszczyzny), która wspiera dzieło odnowy katedry opolskiej i opłaciła gażę artystów. Bilety-cegiełki w wysokości 30 zł można nabyć od 30 maja we wszystkich parafiach opolskich, a także na portierni Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego przy ul. Drzymały 1a (od 6.00 do 22.00) oraz w kurii diecezjalnej (od 8.00 do 16.00). Za: www.deon.pl

Odeszli do Pana

ŚP. O. PROF. JÓZEF ŚCIBOR CSsR (1930-2017)

W domu zakonnym w Tuchowie 3 czerwca 2017 r. odszedł z tego świata śp. o. Józef Ścibor CSsR, emerytowany profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.

Przeżył 87 lat – zmarł w 62 roku kapłaństwa i 69 roku życia zakonnego. Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 6 czerwca 2017 r. w Tuchowie – Msza św. pogrzebowa w bazylice-sanktuarium Matki Bożej Tuchowskiej rozpocznie się o godz. 12.00.

O. Józef Ścibor urodził się 20 stycznia 1930 r., w Kobierzynie k. Krakowa, syn Pawła i Heleny z domu Tokarska. W latach 1943-47 uczęszczał do gimnazjum przy klasztorze redemptorystów w Krakowie. W 1947 r. wstąpił do zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela. Po odbyciu nowicjatu złożył śluby zakonne 2 sierpnia 1948 r. i kontynuował naukę w Liceum Ogólnokształcącym im. Kopernika Redemptorystów w Toruniu (tzw. juwenat), uzyskując świadectwo dojrzałości w 1949. W latach 1950-56 odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Redemptorystów (Toruń – Tuchów). Święcenia kapłańskie otrzymał 19 czerwca 1955.

W latach 1956-59 studiował w Instytucie Muzykologii Kościelnej KUL pod kierun-

kiem min. ks. prof. H. Feichta i K. Mrowca. W latach 1960-64 odbył studia w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie na Wydziale Fortepianu i Organów w zakresie specjalizacji – organy, pod kierunkiem prof. F. Rączkowskiego, uwieńczone stopniem magistra sztuki (1964 r.).

Od stycznia 1965 r. objął wykłady z dziedziny muzyki kościelnej w WSD Redemptorystów w Tuchowie, członkostwo komisji liturgiczno-muzycznej i kierownicze stanowisko w sprawach muzyki w tamtejszym Sanktuarium Maryjnym. W 1965 r. zdobył stopień magistra i licencjata na Wydziale Teologicznym KUL i w tym też roku podjął pracę w charakterze asystenta w Instytucie Muzyki Kościelnej KUL. Tutaj pod kierunkiem prof. J.M. Chomińskiego w 1973 r. uzyskał doktorat z teologii w zakresie muzykologii na podstawie dysertacji: „Chorał Cystersów w świetle

ich traktatów z XII w.” W 1977 r. został adiunktem przy Katedrze Chorału Gregoriańskiego.

Dalszą działalność naukową i dydaktyczną związał z Katolickim Uniwersytetem Lubelskim Jana Pawła II. W 1976 r. został powołany na członka-współpracownika Towarzystwa Naukowego KUL przy Wydziale Teologicznym KUL. Od 1981 r. do 1995 r. sprawował funkcję opiekuna studentów muzykologii KUL, a od 1985 r. do 1998 funkcję kuratora Chóru Akademickiego KUL.

W 1991 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie całokształtu dorobku naukowego oraz rozprawy habilitacyjnej pt. „Geneza struktur modalnych w świetle traktatów Musica Enchiriadis i Commemoratio Brevis”. Od 1991 r. pełnił funkcję kierownika Instytutu Muzykologii KUL oraz od 1992 r. kierował nowoutworzoną Katedrą Teorii i Historii Muzyki Średniowiecznej, a rok później został powołany na członka Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL. W roku 2001 otrzymał tytuł profesora zwyczajnego nauk teologicznych w zakresie muzykologii kościelnej. Po przejściu na emeryturę mieszkał w Lublinie, a od 2015 r. w Tuchowie. *R. I. P.* Za: www.redemptor.pl

XVIII
Międzynarodowa Wystawa
Budownictwa i Wyposażenia
Kościołów, Sztuki Sakralnej
i Dewocjonałów

12-14.06.2017
Kielce

SACROEXPO

NAJWIĘKSZE TARGI SAKRALNE
W EUROPIE ŚRODKOWO-WSCHODNIEJ
300 wystawców z 13 krajów • 5000 zwiedzających

Konferencja Per Artem Ad Deum z udziałem:

- ks. prof. Michała Hellera
- ks. prof. Tomáša Halíka
- prof. Leszka Mądzika
- Claudii Henzler

WSTĘP NA KONFERENCJĘ BEZPŁATNY
po rejestracji na www.sacroexpo.pl

41 365 12 12

info@sacroexpo.pl